บทบรรณาธิการ

ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

วารสารดำรงวิชาการ ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 (ก.ค.-ธ.ค. 67) เป็นฉบับที่มีบทความวิชาการทางด้านต่างๆ 9 บทความ ในจำนวนนี้มีถึง 4 บทความที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพุทธศิลป์ในยุคสมัยและวัฒนธรรมต่างๆ ดังเช่นบทความเรื่อง "ความสัมพันธ์ของจามปาและทวารวดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือผ่านรูปแบบศิลปกรรมช่วงพุทธศตวรรษที่ 14–15" อันแสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างพื้นที่ในดินแดนไทยกับเวียดนามในสมัยโบราณผ่านการวิเคราะห์ศิลปกรรมในพุทธศาสนา ขณะที่บทความเรื่อง "พระพุทธรูปทรงเครื่องในเมืองพระตะบองที่สร้างขึ้นในช่วงภายใต้การปกครองของสยาม" ได้สะท้อนกลับถึงความสัมพันธ์ทางพุทธศิลป์ระหว่างสยามและกัมพูชาที่มีการติดต่อมาอย่างต่อเนื่องและปรากฏรูปแบบที่แลกเปลี่ยนกันมาจนกระทั่งถึงก่อนสมัยอาณานิคม

"ภาพทิพยบุปผาในพระบฏวัดเจดีย์สูง" และ "การกำหนดอายุผ้าผะเหวดโบราณวัดป่าสักดาราม จังหวัดร้อยเอ็ด" แม้ตัวหลักฐานที่กล่าวถึงในบทความจะต่างระยะเวลาต่างภูมิภาคแต่ก็มีแก่นร่วมกันคือวิเคราะห์ภาพวาดทางพุทธศาสนาบนผืนผ้าอันเป็นวัฒนธรรมร่วมที่เก่าแก่ของดินแดนแถบนี้

บทความด้านประวัติศาสตร์ศาสนาและสังคมวิทยาดังเรื่อง "บทเสนอการตีความแนวคิดอิสลามสันติภาพจากชีวประวัติของศาสดามุฮัมมัด: ศึกษาการขับเคลื่อนทางสังคมตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นการเผยแผ่ศาสนาอิสลามในเมืองมักกะฮ์จนถึงการอพยพไปเมืองมะดีนะฮ์" ได้อธิบายปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ในช่วงระยะเวลาที่สำคัญของศาสนาอิสลามกับการแปลความ

เพื่อชี้นำกลุ่มผู้ศรัทธาในระยะแรกเริ่ม

บทความที่เกี่ยวกับภาษาในฉบับนี้ประกอบด้วยเนื้อหาจากดินแดนภารตะคือ “ชื่อวัดสำคัญในประเทศอินเดีย: การศึกษาโครงสร้างและความหมายตามมุมมองทางอรรถศาสตร์ชาติพันธุ์” และ “การใช้ธรรมชาติในการประพันธ์” ของ กาลิทาส – กวีแห่งธรรมชาติ” และด้านวรรณกรรมจากมุมมองการศึกษากวีนิพนธ์ในประเทศไทยคือ “ภาพตัวแทนของอีสานในกวีนิพนธ์ไทยสมัยใหม่”

ในด้านประวัติศาสตร์เชิงพื้นที่ บทความเรื่อง “ปรากฏการณ์โจรผู้ร้ายในเมืองพิษณุโลก: ภาพสะท้อนกระบวนการปฏิรูประบบราชการสยามในพื้นที่ภาคกลางตอนบนช่วงทศวรรษ 2430-2470” ได้ขับเน้นภาพที่อาจไม่ได้ถูกกล่าวถึงไว้อย่างชัดเจนในประวัติศาสตร์กระแสหลัก แต่เป็นเงาสะท้อนถึงการควบคุมดูแลจากส่วนกลางที่มีผลต่อวิถีชีวิตในท้องถิ่นช่วงรอยต่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไปสู่สมัยใหม่

วารสารดำรงวิชาการ คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ยังคงเดินหน้าเพื่อเป็นจุดร่วมเผยแพร่งานด้านโบราณคดี ประวัติศาสตร์ศิลปะ มานุษยวิทยา ภาษา และวัฒนธรรม ซึ่งจะเผยแพร่เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการต่อไป ขอขอบคุณผู้อ่านและผู้เขียนบทความที่ยังคงให้ความมั่นใจในคุณภาพของวารสารดำรงวิชาการสืบมา พบกันใหม่ในฉบับหน้ากับบทความที่เต็มเปี่ยมด้วยเนื้อหาสาระทางวิชาการเช่นเคย

หัวหน้ากองบรรณาธิการ
วารสารดำรงวิชาการ